

בית הדין הצבאי המחוזי

מחוז שיפוטי ז"י

בפני:

אל"ם אחסאן חלבי - אב"ד

רס"ן יוסי לנגבורד - שופט

סרן איציק אלפנט - שופט

(ע"י ב"כ, סגן אמיר גונמן)

בעניין: התובע הצבאי

נגד

(ע"י ב"כ, עו"ד שלמה רכבי)

ח/XXX סגן א' ק'

הכרעת - דין

על פי הודאתו, מורשע הנאשם בעבירה של אי שמירתו של נשק לפי סעיף 80 סיפא לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, וכן בעבירה של התנהגות שאינה הולמת לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, בהתאם לכתב האישום ולפרטים הנוספים.

ניתנה היום, י"א באדר ב' התשע"ט, 18.3.2019, והודעה בפומבי ובמעמד הצדדים.

שופט

אב"ד

שופט

אל"ם אחסאן חלבי - אב"ד **בפני:**

רס"ן יוסי לנגבורד - שופט

סרן איציק אלפנט - שופט

בעניין: התובע הצבאי (ע"י ב"כ, קמ"ש עדי אלנקרי)

נגד

ח/XXX סגן א' ק' (ע"י ב"כ, עו"ד שלמה רכבי)

גזר - דין

פרטי ההרשעה

1. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בעבירה של אי שמירת נשק לפי סעיף 80 סיפא לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955 וכן בעבירה נגזרת של התנהגות שאינה הולמת לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955.
 2. מכתב האישום וכן ממסמך "הפרטים הנוספים" עולה כי החקירה נפתחה בעקבות הודעה של נגד יחידה מבה"ד XXX בדבר גניבת נשק.
 3. ע"פ עובדות כתב האישום, הנאשם יצא לחופשה מיחידתו ביום 29.11.2018 ונטל עמו את נשקו האישי מסוג רוס"ר M-4. הנאשם נסע עם מפקדו לפרדס חנה שם עתיד היה להיפגש עם חבריו. בשעה 10:21 הגיעו חבריו של הנאשם למקום, אספו אותו ברכב מסוג סובארו והם נסעו יחדיו לחניון כורכר בסמוך לפאב בשם "הכהן". בהגיעם למקום, יצא הנאשם מהרכב והחליף את מדיו ללבוש אזרחי. לאחר מכן נכנס הנאשם לרכב וסגר את הדלתות, אז הוציא את מכלול הנשק והחביאו בכיס האחורי של המושבים הקדמיים. בהמשך, עטף את גוף הנשק בתוך מזרן שטח והכניסו לתא המטען דרך המושבים האחוריים, מפנים הרכב ועל המזרן המגולגל הניח הנאשם את תיקו האישי ואוהל טיולים.
- לאחר למעלה משעתיים שב הנאשם עם חבריו לרכב והבחין כי שמשת הרכב הקדמית מנופצת ומתא המטען נגנב גוף הנשק אשר לא אותר עד היום.

ראיות הצדדים לעניין העונש

4. התביעה הצבאית הגישה לעיוננו את **תדפיסו האישי של הנאשם** שממנו עולה כי הוא התגייס לשורות צה"ל בחודש מרץ 2016, כלוחם בחיל התותחנים. בחודש אוגוסט 2017 החל הנאשם קורס קציני יבשה אותו השלים בהצלחה, ודרגת סג"ם הוענקה לו בחודש פברואר 2018. בחודש נובמבר 2018, סמוך לפני האירוע נשוא כתב האישום, קודם הנאשם לדרגת סגן, לקראת תפקידו בבה"ד 1. עוד עולה מתדפיסו האישי של הנאשם שביום 3 ביולי 2017 נשפט בדין משמעתי בגין עבירה שעניינה אי שמירתו של רכוש צבאי, ונדון לקנס כספי בסך 150 ש"ח. לפי האמור בתדפיס, שווי הרכוש שאבד או ניזוק באותו מקרה שנידון בדין משמעתי עמד על 42,100 ש"ח. יאמר כבר כעת, כי התביעה לא הציגה לעיוננו את טופס התלונה והדיון לשם קבלת הפרטים המלאים, אולם הנאשם התייחס לעניין וציין כי מדובר בשיפוט בדין משמעתי שנבע מכך שהיה "חתום" על ציוד שאבד ולא בשל רשלנות מצדו.

5. ההגנה הגישה מספר חוות דעת כתובות בעניינו של הנאשם, ומטעמה אף התייצב למתן עדות מי ששימש כמפקד הגדוד של הנאשם, בנוסף לחוות דעתו בכתב. חוות הדעת משבחות את הנאשם ואת תפקודו ותרומו. כך, כתב, בין היתר, סגן פ' ששימש כמפקדו עת היה צוער, ולאחר מכן שירת במקביל אליו באותו הגדוד כי "א' התמודד עם אתגרים רבים, הן ברמה הפיקודית והערכית והן בעבודה קשה מסביב לשעון ימים כלילות, והוכיח עצמו כמפקד פלגה מצוין בגדוד. עד שבסוף תפקידו החליט המג"ד לקדם אותו לתפקיד של מפקד בקורס קצינים בבה"ד XXX". מפקד נוסף של הנאשם, סרן ש', כתב לגביו כי "א' הינו קצין רציני ואיכותי אשר מונע מערכים ואהבת החיילים אשר במהלך תקופת פיקודו בסוללה חייליו העריכו אותו מאוד". רס"ן ב' תיאר את הנאשם כקצין איכותי אשר "נערץ על ידי פקודיו", וכמי שביצע את משימותיו "במצוינות ובמשימתיות, במוטיבציה ונאמנות רבה". עוד תואר הנאשם על ידו כקצין אחראי שניתן לסמוך עליו בעיניים עצומות וכי הוא ראוי לקידום במסלול הפיקוד בחיל. המג"ד, סא"ל ע', ציין בחוות דעתו הכתובה, בין היתר, כי "תפקודו של א' בכל תפקידיו היה מעולה. א' הינו קצין אחראי, יש וערכי שמקיים את פקודות הצבא. בשירותו לא היו תקלות או עבירות משמעת והוא חינך והוביל לוחמים ומפקדים בפעילות מבצעית ולביצוע משימות שונות". סא"ל ע' כתב כי האירוע אינו מאפיין את הנאשם כלל וכי הוא הפיק את הלקחים ואף עמד בפני פקודיו ודיבר על המקרה ולקחיו. כמו כן, ציין סא"ל ע' כי הנאשם צפוי להמשיך במסלול הפיקוד והוא מיועד לתפקיד סמ"פ לאחר סיום תפקידו בבה"ד. בעניין זה הוסיף סא"ל ע' בעדותו, לגבי הנאשם, כי "בעתיד הוא מתוכנן לחזור לגדוד בתפקיד פיקוד או להיות סמ"פ, או להיות קמב"צ בגדוד והתפקידים האלה הם תפקידים משמעותיים. וזה אחרי שיח

שלי עם המפקדים שלו בבה"ד XXX שמאוד מרוצים מהתפקוד שלו במחזור האחרון וללא צל של ספק אומרים שהוא היה צריך להמשיך בתפקיד הפיקוד. הוא מיועד לתפקידים בכירים".

טיעוני הצדדים לעניין העונש

6. התביעה הצבאית, באמצעות סגן אמיר גונמן, ציינה בטיעוניה כי התרשלות הנאשם בשמירת הנשק בו החזיק הובילה לגניבתו, כשלמעשה הנשק לא אותר עד עצם היום הזה, כשההשלכות לכך יכולות להיות הגעת הנשק לידיים עברייניות או עוינות. התביעה עמדה על הפגיעה בערכים המוגנים וכן על הפגיעה בערכים הצבאיים במעשה הנאשם, והדגישה כי לטעמה רשלנותו במקרה דנן גבוהה. התביעה התייחסה לפסיקה במקרים דומים ועתרה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, שאפשר כי ירוצה בדרך של עבודות צבאיות, כאשר לטעמה מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה נע בין 21 ימי מאסר לבין 60 ימים. התביעה ביקשה כי רכיב ענישה של מאסר בפועל בדרך של עבודות צבאיות יהיה באמצע המתחם המבוקש. לצד זאת, עתרה התביעה להטלת עונש מאסר מותנה, פיצויים לצה"ל, והורדה בדרגה אחת – דהיינו: לדרגת סג"ם. התביעה הוסיפה כי לטעמה "התמהיל הכולל אליו עותרת התביעה הוא מאוזן וראוי בנסיבות העניין]. מצד אחד העתירה לפגיעה בדרגה איננה עתירה המבקשת להשיל מהנאשם את דרגות הקצונה, וכך גם העתירה בעניין העבודות הצבאיות. מצד שני התמהיל כן לוקח בחשבון את תפקידו ודרגתו של הקצין בעת המעשים".

7. ההגנה, באמצעות עו"ד שלומי רכבי, טענה כי העובדות במקרה זה לא היו שנויות במחלוקת, בעיקר נוכח כך שמיד לאחר שנודע לנאשם כי הנשק נגנב הוא דיווח למפקדיו ושטח בפניהם את נסיבות האירוע, וכך עשה בחקירת מצ"ח, תוך רצון להגדיל את הסיכוי לאתר את הנשק שאבד. ההגנה ציינה כי הנאשם נטל אחריות כבר מהרגש הראשון, ולא רק בדיון ההקראה הראשון שלו בפני בית הדין, והוא אף דאג שאחרים ילמדו מהטעות שלו. לגישת ההגנה, הנאשם ניסה "להקטין את הסיכון לאירוע מסוג זה" בכך שעשה פעולות טרם הותרת הנשק ברכב, לרבות הפרדת המכלול מגוף הנשק, הכנסת הנשק לתא המטען כשהוא מוסתר, וזאת כשהוא בתוך הרכב ולא מחוצה לו, ועוד. אכן, נטען, היה מצופה מהנאשם לנהוג אחרת אולם מידת הרשלנות שלו אינה גבוהה. ההגנה הפנתה לחוות הדעת מטעם המפקדים אשר מאפשרות הצצה על אופיו, יכולותיו ותפקודו, והדגישה כי האירוע אינו מאפיין את הליכותיו, כשמכל מקום הוא למד את הלקח לחלוטין. גם ההגנה הפנתה לפסיקה, וטענה כי מתחם העונש ההולם ברכיב הענישה העיקרי רחב מזה שטענה לו התביעה "בעיקר בגבולו

התחתון", בכך שהוא אמור להתחיל גם מענישה מותנית בלבד. בנוסף לאמור, עמדה ההגנה על כך שמדובר במי שעומד לדין פלילי בגין המעשה וכי לחובתו יירשם רישום פלילי, גם אם מופחת בשל ההרשעה. נוכח כל אלו, עתרה ההגנה לעונש מאסר מותנה וקנס כספי.

8. הנאשם מסר בדברו האחרון כי מן הרגע שגילה את אובדן הנשק, הוא הבין את חומרת המעשה ולא ניסה להתנער מאחריותו או להתכחש לה, ולכן מסר דיווח מיידית ואף שוחח לגבי הנושא עם עמיתיו ופקודיו.

דיון והכרעה

9. כידוע, "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977. לפי קביעת החוק, בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה האמור, ולשם כך יתחשב בארבעה גורמים: (א) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; (ב) מידת הפגיעה בערך החברתי; (ג) מדיניות הענישה הנהוגה; (ד) הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. העבירה שיוחסה לנאשם, על פי סעיף 80 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, היא עבירה של אי שמירתו של רכוש צבאי, אשר קובעת עונש מאסר לגבי "חייל שלא נקט במועד הנכון בכל האמצעים הסבירים כדי לשמור מנזק, מקלקול או מאבדן" של רכוש צבאי שהגיע לרשותו או שהיה אחראי לו. הוראת החוק קובעת ענישה חמורה יותר היכן שמדובר ברכוש שהינו נשק, כלי טיס, כלי שיט או כלי תחבורה אחר, כפי שאירע במקרה דנן. מובן כי התכלית שעומדת מאחורי הוראת חוק זו, והערך החברתי עליו היא נועדה להגן, הם הצורך לשמור רכוש צבאי אשר ייעודו לשמש את הצבא במילוי משימתו, קל וחומר כאשר מדובר בכלי נשק אשר ניתן בידי חיילי צה"ל וקציניו אך ורק לשם מילוי תפקידם. אובדן רכוש צבאי, ובפרט כלי נשק כאמור, פוגע הן בצבא ובמוכנותו, אך גם פוגע בחברה בכללותה נוכח ההנחה, שלא נסתרת גם במקרה זה, כי הנשק יכול להתגלגל לידיים עברייניות או לידיים עוינות. זהו אם כן הערך החברתי.

11. על מידת הפגיעה בערך החברתי יש להשקיף תוך הסתכלות על נסיבות ביצוע העבירה, שבבסיסה נטילת סיכון מצדו של הנאשם כשהסיכון הוא גניבת הנשק מהרכב, גם אם תוך תקווה כי הסיכון לא יתממש בסופו של יום. אמנם, הנאשם ביצע שורה של פעולות שמטרתן "להקטין את הסיכון", כפי שטענה ההגנה, אולם דווקא סדרת הפעולות הללו מלמדת על ההבנה העמוקה של הנאשם לקיומו של סיכון

משמעותי, אשר התממש בסופו של יום. בנוסף, הנאשם הותיר נשק שהוא רובה סער אוטומטי, בתוך רכב, שנותר בחניון, למשך זמן לא מבוטל, לצורך בילוי עם חבריו, אשר נדמה כי לא נודע לו בהפתעה, וכל זאת בשעות הלילה. הנשק, כאמור, לא אותר. הנאשם הפריד את המכלול מן הנשק, ולבסוף נגנב גוף הנשק, אך הנאשם לא נטל עמו את המכלול של הנשק קודם לכן אלא הותירו במקום אחר בתוך הרכב, ובכך נטל סיכון מוגבר, כאשר לגבי המכלול הסיכון לא התממש.

12. עבירות שעניין אי שמירה של רכוש צבאי, בפרט כשמדובר בנשק, הגיעו לפתחם של בתי הדין הצבאיים ולפתחו של בית הדין הצבאי לערעורים. נכון לציין כי על פי הנחיות התביעה הצבאית הראשית רק "במקרים שבהם נגרם אובדן הנשק כתוצאה מפזיזות – יועמד האחראי לאובדן, לדין פלילי בבית דין". לשם בחינת רמת הענישה הנוהגת נציג מספר תקדימי פסיקה מטעם בית הדין הצבאי לערעורים, בסדר כרונולוגי.

במסגרת ע/110/03 רב"ט ד' ס' נ' **התובע הצבאי הראשי** (13.7.2003), נידון עניינו של חייל אשר הורשע בעבירה של אי שמירתו של רכוש צבאי שהוא נשק, על כך שהניח את כלי נשקו, תמ"ק עוזי, בחדר מגוריו ביחידה, עת חש ברע ונרדם, ולאחר שהתעורר גילה כי הנשק נגנב. על החייל הוטלו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות צבאיות, מאסר על תנאי והורדה לדרגת טוראי. בית הדין הצבאי לערעורים לא התערב בעונש המאסר שהוטל על הנאשם, אולם מצא לבטל את רכיב ההורדה בדרגה, בשל כך שזו עמידתו הראשונה של הנאשם לדין, בשל הנחיית התצ"ר שלפיה י שלשקול עתירה להורדה בדרגה היכן שמדובר בקצין או בנגד, וכן בכדי לאפשר לנאשם להמשיך בשירות החיובי שאפיין אותו.

במסגרת ע/22/04 סגן נ' ק' נ' **התובע הצבאי הראשי** (22.3.2004), נידון עניינו של קצין אשר הורשע בעבירה של אי שמירתו של רכוש צבאי שהוא נשק, על כך שהניח את נשקו האישי מסוג M-4 לצדו בזמן שישן בשק שינה בתוך אוהל, וכשהתעורר בבוקר גילה כי הנשק נגנב והנשק לא אותר בהמשך. בית הדין המחוזי הטיל על הנאשם חודש מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות צבאיות, מאסר מותנה וקנס בסך 2,500 ש"ח. שופט מיעוט סבר כי יש להימנע מהטלת מאסר בפועל. בית הדין הצבאי לערעורים, ובשים לב לנסיבות הקשורות בשאלת רשלנותם של אחרים, לרבות קצין, וכן נוכח שינוי במדיניות התביעה, מצא לבטל את עונש המאסר בפועל ולהוסיף עונש של פיצויים, על אף שקבע כי ההתרשלות של הנאשם הייתה חמורה. יוער, כי הן בבית הדין המחוזי והן בבית הדין הצבאי לערעורים לא ניתנה כל הוראה להוריד את הנאשם בדרגה.

במסגרת ע/10/06 טור' א' מ' נ' **התובע הצבאי הראשי** (2.4.2006), נידון עניינו של מי שהורשע בעבירה של אי שמירתו של רכוש צבאי שהוא נשק מסוג רוס"ר M-16. בית הדין המחוזי הטיל על הנאשם 30 ימי מאסר בכליאה ממשית, פיצויים לצה"ל ומאסר על תנאי. נוכח הערותיו של בית הדין הצבאי לערעורים, הומר עונש המאסר בכליאה ממשית לעונש בן 50 ימים בדרך של עבודות צבאיות.

במסגרת ע/97/07 סמ"ר נ' י' נ' **התובע הצבאי הראשי** (11.9.2007), נידון עניינו של מי שהורשע בעבירה של אי שמירתו של רכוש צבאי שהוא נשק, על כך שבעת חופשה משירות מילואים, בזמן מלחמת לבנון השנייה, הניח הנאשם את נשקו האישי רוס"ר M-16 על שולחן בפינת האוכל, ולאחר זמן פנה לישון וכשהתעורר גילה כי הנשק נעלם. בבית הדין המחוזי הוצג הסדר טיעון שבמסגרתו עתרו הצדדים להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, הורדה לדרגת טוראי וכן הורדה בדרגה אחת, וזאת על רקע רקעו החיובי והעובדה שיצא לחופשה מלחימה והיה עייף. בית הדין המחוזי ראה כי רשלנות הנאשם רבה היא ולכן סטה מההסדר והוסיף על העונשים גם עונש של מאסר בפועל בדרך של עבודות צבאיות. ערכאת הערעור החזירה את ההסדר על מכונו, אם כי תוך שצוינו הדברים הבאים: "נשק, אם אין שומרים עליו בקפדנות, נוח להיגנב והוא עלול להתגלגל לידיים עוינות ולהביא לפגיעות בנפש ובגוף. לחיילי צה"ל, בשירות סדיר ובמילואים, משוננים, השכם והערב, כללי השמירה והאבטחה של נשקם האישי. דרך המלך בענישת אלה המתרשלים בשמירה על נשקם והוא נגנב כתוצאה מכך, היא, על כן, במאסר לריצוי בפועל. לעיתים, לפי הנסיבות, במאסר ממשי ולעיתים בעבודה צבאית".

במסגרת ע/120/08 טור' מ' ח' נ' **התובע הצבאי הראשי** (3.9.2008), נידון עניינו של מי שהורשע בעבירה של אי שמירתו של רכוש צבאי שהוא נשק, על כך שבעודו בטירונות הצבאית, הותיר את נשקו האישי וכוונת מיוחדת, ברכבו הפרטי, שעה שבילה בחתונה והרכב נמצא במגרש החנייה. הנשק נגנב ולא אותר. בית הדין המחוזי הטיל על הנאשם 45 ימי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות צבאיות וכן עונש מאסר על תנאי. בבית הדין הצבאי לערעורים, ובשל נסיבות מיוחדות ובשל נוסחות האירוע, נקשרו הצדדים בהסדר מקל ובו עתרו לעתור על הנאשם 25 ימי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות צבאיות. לפני משורת הדין, קיבל בית הדין הצבאי לערעורים את הערעור.

במסגרת ע/132/08 סגן ד' ט' נ' **התובע הצבאי הראשי** (15.9.2008), נידון עניינו של קצין שהורשע בעבירה של אי שמירתו של רכוש צבאי שהוא נשק, על כך שהותיר את נשקו האישי מסוג M-16 ברכב בזמן שבילה בפאב, וגילה לאחר מכן שהנשק נגנב. בבית הדין המחוזי הוטלו על הנאשם 30 ימי מאסר בדרך של עבודות צבאיות, מאסר על תנאי, הורדה לדרגת סג"ם וכן פיצויים לצה"ל בסך 3,000 ש"ח. לאחר הערות של בית

הדין הצבאי לערעורים, גובש הסדר טיעון שלפיו לא יורד הנאשם בדרגה וחלף זאת יוטלו עליו 45 ימי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות צבאיות. בית הדין הצבאי לערעורים אימץ את ההסדר בשל שיהוי בהגשת כתב האישום וכן בשל שירותו הטוב והתורם של הנאשם.

במסגרת ע/10/52 **התובע הצבאי הראשי נ' רב"ט מ.א.** (19.12.2011), נדון עניינו של מי שהואשם בעבירה של אי שמירת רכוש מסוג נשק, בכך שהותיר נשק מסוג M-16 ברכבו ללא השגחה, בכדי לצפות במשחק, לאחר שהפריד ממנו את המכלול, ולאחר מכן גילה שגוף הנשק נגנב. בית הדין המחוזי מצא להימנע מהרשעתו של הנאשם, חרף הטענות בדבר סמכותו לעשות כן. בבית הדין הצבאי לערעורים הוצג הסדר טיעון, אשר נוטל בחשבון גם את תיקון 63 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, ולפיו ביקשו שהנאשם יורשע בעבירה שיוחסה לו וכן ביקשו להטיל עליו מאסר על תנאי וקנס כספי בסך 500 ש"ח בלבד. בית הדין הצבאי לערעורים מצא לכבד את ההסכמה שבין הצדדים.

במסגרת ע/14/104 **התובע הצבאי הראשי נ' סגן ת' ב'** (14.1.2015) נידון עניינו של מי שהורשע בעבירה של אי שמירתו של רכוש צבאי על כך שהותיר רכב כוננות צבאי מחוץ לבסיס צבאי ללא השגחה לשם ביצוע משימת תצפית. בזמן זה, נפרץ הרכב ונגנבו מתוכו אקדח, פריטים המשמשים לראיית לילה וכוונת של רובה צלפים, וגם מכשירים ניידים מוצפנים. בבית הדין המחוזי הוטלו על הנאשם 14 ימי מאסר בפועל בדרך של עבודות צבאיות, מאסר על תנאי, הורדה לדרגת סג"ם וכן קנס בסך 2,000 ש"ח. בערכאת הערעור הוצגה הסכמה שלפיה הוחמר עונש המאסר לכדי 60 ימים בדרך של עבודות צבאיות.

במסגרת ע/17/58 **טור' א' ח' נ' התובע הצבאי הראשי** (3.10.2017), נידון עניינו של מי שהורשע בעבירה של אי שמירת רכוש צבאי שהוא נשק, על כך שבמספר הזדמנויות הותיר את נשקו האישי מסוג M-4 ברכב ללא השגחה, ובהזדמנות האחרונה חזר לרכב וגילה שהנשק נגנב והוא לא אותר. בית הדין הצבאי לערעורים אישר עונש בן 30 ימי מאסר בפועל בכליאה ממשית, מאסר על תנאי וקנס כספי, לאחר שקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין חודש מאסר בכליאה ממשית לבין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות צבאיות. בית הדין הצבאי לערעורים אישר את המתחם שנקבע בנסיבות אותו מקרה וכן את העונש הסופי שהוטל וציין כי: "עיון בפסיקת בית-דין זה, לאורך שנים, מצביע על מדיניות של ענישה משמעותית, הכוללת עונשי מאסר קצרים בכליאה ממשית או עונשי מאסר בפועל, לתקופות ממושכות יותר בדרך של עבודה צבאית". יש לציין כי בפסק הדין נכתב כי להגנה הוצע להמיר את עונש המאסר בכליאה לעונש

מאסר בדרך עבודות צבאיות, אך תוך שאפשרות זו תהא כרוכה בהארכת משך המאסר, וההגנה דחתה את ההצעה ועמדה על עתירתה.

13. לאחר בחינת הערך החברתי, כאמור, ומידת הפגיעה בו, וכן את נסיבות המקרה ורמת הענישה הנוהגת, אנו קובעים כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין 15 ימי מאסר לריצוי בפועל לשני חודשי מאסר לריצוי בפועל, שניתן כי ירוצו בדרך של עבודות צבאיות, אם כי ניתן לציין כי על פי הפסיקה אף היו מקרים בהם גם לא הוטל עונש מאסר כלל, אך אלו החריגים לכלל.

14. סברנו כי המענה הראשוני וההולם למעשה העבירה של הנאשם, וחרף עתירת ההגנה, הוא הטלת עונש ממשי בדמות מאסר לריצוי בפועל, כאשר דרך הריצוי ההולמת במקרה זה היא עבודות צבאיות ולא כליאה ממשית, בשים לב לכך שככלל, זה העונש שמוטל בגין עבירות דומות. כן סברנו כי נוכח האחריות שנטל על עצמו הנאשם למן הרגע הראשון, וחרטתו הכנה, וכן נוכח אופיו ותפקודו המצויין כלוחם וכמפקד, כעולה מחוות דעת מפקדיו, יש למקם את העונש בחלקו התחתון של המתחם שנקבע, ולקבוע כי על הנאשם לרצות 25 ימי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות צבאיות. לצד זאת, סברנו כי בהתאם לפסיקה יש להטיל על הנאשם עונש של פיצויים לצה"ל, בשל אובדן הנשק, וזאת בסכום של 2,000 ש"ח אשר ישולם משכרו של הנאשם בחמישה שיעורים חודשיים שווים ועוקבים החל מחודש יוני 2019. בנוסף, מוטלים על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה שעניינה אי שמירתו של רכוש צבאי.

15. התלבטנו באשר לרכיב ההורדה בדרגה, ונתנו את דעתנו כי ככלל מוטל עונש של הורדה בדרגת בעבירות כגון אלו, אולם, כמו בכל רכיב ענישה יש מנעד של אפשרויות החל בהימנעות מהורדה בדרגה ועד הורדת הדרגות כליל. במקרה של הנאשם, וחרף רשלנותו שהובילה לאובדן הנשק, סברנו כי יש לתת דגש על שירותו התורם מאוד, על הצטיינותו בתפקידים השונים ועל רצונו וכן רצונם של מפקדיו שימשיך במסלול הפיקוד ביחידתו. כן נתנו את דעתנו לדרך בה מצא הנאשם לטפל באירוע אובדן הנשק, ובהתרשמות המפקדים מעניין זה. נהיר לנו כי האירוע אינו מאפיין את הנאשם כלל וכלל, ועל כן, ובשים לב לעונשים האחרים שמצאנו להטיל עליו, מצאנו להימנע מהורדתו מדרגתו, אם כי תוך המלצה לעיכוב קידומו בדרגה למשך שנה, שעה שניתן לתת ביטוי ראוי להיבט הפיקודי בענישה לאו דווקא בדרך של הורדה בדרגה אלא בדרך של המלצה לעיכוב בדרגה (ע/193/01 **התובע הצבאי הראשי נ' סג"ם י' (2002)**).

סוף דבר

16. נוכח האמור, אנו מטילים על הנאשם את העונשים הבאים :

- א. עשרים וחמישה (25) ימי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודה צבאית, בבצ"ת ח"י חיפה, בתנאים שנקבעו על ידי רמ"ד שיקום במקמצי"ר, החל מיום 7.7.2019.
- ב. פיצויים בסך אלפיים (2,000) ש"ח, לטובת צה"ל, אשר ינוכו ממשכורתו הצבאית של הנאשם בחמישה (5) תשלומים שווים חודשיים רצופים, החל מיום 1.6.2019.
- ג. שלושה (3) חודשי מאסר על תנאי, למשך שנתיים (2), לבל יעבור עבירה שעניינה אי שמירתו של רכוש צבאי.

זכות ערעור כחוק

ניתן והודע היום, 2.5.2019, במעמד הצדדים.

שופט

אב"ד

שופט

העתק נכון מן המקור
גיסיקה אידוב, סמל
מש"קית משפט

תאריך הדפסה : 21/07/2019

חתימת המגיה
נערך על ידי ל.ג.